

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 2/11/2020

Αριθμός απόφασης: 1641

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Τηλέφωνο : 2313-333245

ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 5/6/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της με ΑΦΜ, κατοίκου, επί της οδού αρ., Τ.Κ., κατά της με αριθμό/.../6-3-2020 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την από 23/6/2020 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης .

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από 5/6/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα (αναστολή προθεσμιών για την άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής αρθ. 63 ν.4174/2013, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 4 Π.Ν.Π. ΦΕΚ Τεύχος Α' 75/30-3-2020) και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ.//6-3-2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, φόρος συνολικού ποσού **39.759,94 €**, ήτοι κύριος φόρος ύψους 28.457,29 €, πρόστιμο του άρθρου 58 ν.4174/2013 ύψους 8.537,19 € και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ύψους 2.765,46 €.

Δυνάμει της με αριθμό//02-12-2019 εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης διενεργήθηκε στην προσφεύγουσα έλεγχος φορολογίας εισοδήματος, για την φορολογική περίοδο 01/01/2014 - 31/12/2014, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υπάρχει διαφοροποίηση της φορολογικής υποχρέωσής της σε σχέση με την δήλωση φορολογίας εισοδήματος που υποβλήθηκε για την ελεγχόμενη περίοδο. Αιτία για την έκδοση της παραπάνω εντολής ελέγχου αποτέλεσε το με αρ. πρωτ.//02-12-2019 έγγραφο της Δ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης που διαβιβάστηκε στην Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης (εισεχ.αρ.πρωτ. Ε'Δ.Ο.Υ.//05-12-2019), σύμφωνα με το οποίο από έλεγχο που διενεργήθηκε στον του - ΑΦΜ, διαπιστώθηκαν κατά την φορολογική περίοδο 01/01/2014 - 31/12/2014 μεταφορές ποσών μέσω WEB από τον τραπεζικό του λογαριασμό GR..... προς τον λογαριασμό της προσφεύγουσας GR....., συνολικής αξίας 86.412,00 €.

Ο έλεγχος προκειμένου να εξακριβώσει αν συντρέχει η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21 παρ.4 του Ν.4172/2013, κοινοποίησε νομότυπα στην προσφεύγουσα, στις 14/01/2020, το με αρ.πρωτ.....//13-01-2020 αίτημα παροχής πληροφοριών (αρ.14 ν.4174/2013), με το οποίο κλήθηκε να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για την πηγή και την αιτία προέλευσης των χρηματικών ποσών που πιστώθηκαν στον τραπεζικό της λογαριασμό GR..... και που εμφανίζονται στον παρακάτω πίνακα.

Α/Α	Ημερομηνία Μεταφοράς	Ποσό
1	28/02/2014 14:02	3.000,00
2	07/03/2014 13:42	6.000,00
3	12/03/2014 11:40	200,00
4	17/03/2014 13:42	5.000,00
5	01/04/2014 15:12	1.500,00
6	01/04/2014 14:45	1.700,00
7	08/04/2014 9:07	3.000,00

8	17/04/2014 18:45	200,00
9	17/04/2014 13:02	1.500,00
10	28/04/2014 15:07	2.800,00
11	29/04/2014 13:19	2.000,00
12	07/05/2014 10:51	1.000,00
13	14/05/2014 10:41	1.500,00
14	14/05/2014 10:43	1.500,00
15	16/05/2014 14:45	1.000,00
16	19/05/2014 12:25	250,00
17	23/05/2014 17:31	1.500,00
18	28/05/2014 18:40	1.500,00
19	04/06/2014 17:07	800,00
20	18/06/2014 13:25	120,00
21	27/06/2014 10:49	3.000,00
22	30/06/2014 11:53	450,00
23	02/07/2014 22:50	200,00
24	04/07/2014 22:32	100,00
25	04/07/2014 15:38	2.499,00
26	11/07/2014 15:03	5.000,00
27	14/07/2014 14:31	1.000,00
28	15/07/2014 22:00	3.000,00
29	17/07/2014 15:23	1.000,00
30	21/07/2014 23:17	150,00
31	21/07/2014 12:46	500,00
32	23/07/2014 15:48	1.000,00
33	23/07/2014 12:03	3.000,00
34	25/07/2014 19:15	1.000,00
35	30/07/2014 9:43	445,00
36	31/07/2014 18:23	1.000,00
37	31/07/2014 14:22	1.400,00
38	05/08/2014 12:36	2.500,00
39	08/08/2014 11:57	2.000,00
40	11/08/2014 21:40	1.500,00
41	13/08/2014 17:30	1.500,00
42	14/08/2014 15:26	1.500,00
43	26/08/2014 12:02	500,00
44	01/09/2014 14:35	698,00
45	04/09/2014 17:46	1.000,00
46	16/09/2014 15:43	500,00
47	08/10/2014 18:59	1.500,00
48	17/10/2014 13:22	3.000,00
49	22/10/2014 13:51	250,00
50	30/10/2014 12:10	2.500,00
51	28/11/2014 9:36	450,00
52	09/12/2014 15:46	500,00

53	18/12/2014 11:51	200,00
54	19/12/2014 12:45	3.500,00
55	29/12/2014 12:05	2.000,00
ΣΥΝΟΛΟ		86.412,00

Με το με αρ.πρωτ...../20-01-2020 υπόμνημά της η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι το ανωτέρω ποσό αφορά σε χρηματική διευκόλυνση της που έλαβε από τον, λόγω οικονομικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε. Ο έλεγχος δεν έκανε δεκτούς τους ισχυρισμούς της λόγω μη προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων και έκρινε ότι το ανωτέρω ποσό αποτελεί εισόδημα για την προσφεύγουσα, το οποίο προέρχεται από άγνωστη πηγή, βάσει του άρθρου 21 § 4 του ν. 4172/2013, το οποίο λογίζεται και φορολογείται ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα για την περίοδο 01/01/2014 - 31/12/2014, σύμφωνα με το αρ. 29 παρ.4 του Ν.4172/2013.

Στη συνέχεια, κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα το υπ' αριθμ. .../2020 Σημείωμα Διαπιστώσεων (άρθρο 28 και 62 Ν.4174/2013) – Κλήση σε ακρόαση (άρθρο 6 του Ν.2690/1999) με τις διαπιστώσεις του ελέγχου, επί του οποίου η προσφεύγουσα κατέθεσε το με αρ.πρωτ...../19-02-2020 Σημείωμα απόψεων-Απάντηση, με το οποίο ισχυρίστηκε πως οι εξεταζόμενες πιστώσεις συνιστούν άτοκο δάνειο (χρηματική διευκόλυνση) που της χορήγησε ο κ....., λόγω σοβαρών οικονομικών και οικογενειακών προβλημάτων που αντιμετώπιζε εκείνη την περίοδο. Συγκεκριμένα αναφέρει πως τα έτη 2011-2012 (ήτοι πριν από την υπό εξέταση περίοδο 2014), λόγω κακής οικονομικής κατάστασης και προκειμένου να καλύψει ιατρικά έξοδα για απόκτηση τέκνου, είχε δανειστεί σημαντικά χρηματικά ποσά από συγγενείς και φίλους από τους οποίους δεχόταν πιέσεις για να τα επιστρέψει. Γι' αυτόν τον λόγο στις αρχές του 2014 απευθύνθηκε στον στενό οικογενειακό της φίλο κ.....

Ο έλεγχος δεν έκανε δεκτούς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ελλείψει επαρκών αποδεικτικών στοιχείων και εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη προσδιορισμού φόρου εισοδήματος.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ανωτέρω προσβαλλόμενης πράξης, ισχυριζόμενη ότι :

- ο έλεγχος εσφαλμένα και μη νόμιμα διαπίστωσε τον καταλογισμό προσαύξησης περιουσίας κατά την έννοια του αρθρ. 48 παρ. 3 ν. 2238/1994, όπως προστέθηκε με το αρθρ. 15 παρ. 3 ν. 3888/2010 και ήδη αρθρ. 21 παρ. 4 ΚΦΕ – Κακή εκτίμηση των αποδείξεων στην υπό κρίση περίπτωση
- είναι αποδεδειγμένη η αιτία – πηγή προέλευσης των εισοδημάτων για το φορολογικό έτος 2014, καθώς αιτιολογούνται οι φερόμενες από τον έλεγχο ως μη δικαιολογημένες πιστώσεις. Ειδικότερα, η πηγή και αιτία προέλευσής τους είναι εμφανής, καθώς πρόκειται για χορήγηση άτοκου/ άτυπου δανείου – χρηματικής διευκόλυνσης, μέρος του οποίου έχει ήδη επιστρέψει. Η

ύπαρξη ή μη έγγραφης συμφωνίας για τη σύναψη σύμβασης δανείου δεν επιδρά στο κύρος της, ενώ, το ίδιο ισχύει και ως προς την τήρηση ή μη της υποχρέωσης συμπερίληψης και δήλωσης του δανείου στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος.

Προς επίρρωση των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται έγγραφη συμφωνία, την οποία προσκόμισε στον έλεγχο, καθώς και την από 18/2/2020 υπεύθυνη δήλωση του κ.υ Αστερίου, με την οποία βεβαιώνεται η χορήγηση άτυπου δανείου.

Ως προς του ως άνω ισχυρισμούς :

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο της Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, ακολούθως, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «2. Το εισόδημα φυσικών προσώπων, ανεξαρτήτως αν προέρχεται από άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, **μπορεί επίσης να προσδιορίζεται με βάση κάθε διαθέσιμο στοιχείο** ή έμμεσες μεθόδους ελέγχου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, όταν το ποσό του δηλούμενου εισοδήματος δεν επαρκεί για την κάλυψη των

προσωπικών δαπανών διαβίωσης ή σε περίπτωση που υπάρχει προσαύξηση περιουσίας η οποία δεν καλύπτεται από το δηλούμενο».

Επειδή στο άρθρο 39 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή, είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή, με την ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. 2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις. 3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, **και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.** Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. 7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.)8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. ... Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.....».

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο **ΠΟΛ 1175/16-11-2017** παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου [...] 4.... Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση κατόπιν της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται πληροφορίες και στοιχεία από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. [...]

5.4. ... Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη

φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ΣτΕ 43/2006 επταμ., 4134/2001, 428/1996, 4026/1983, 954/1982 (φορολογία δωρεών), ΣτΕ 2046/1985, 2193/1958 (φορολογία κληρονομιών), ΣτΕ 2136/2012, 2967/2004, 1275/1985 (παραβάσεις μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων), ΣτΕ 1404/2015 (παραβάση λήψης εικονικού τιμολογίου), ΣτΕ 2768/2015, 747/2015, 1351/2014 επταμ., 2951/2013, 117/2005 (τελωνειακές παραβάσεις) - πρβλ. ακόμα ΣτΕ 2780/2012 επταμ., 1934/2013 επταμ., 2365/2013 επταμ., 3103/2015, σχετικά με παραβάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού). **Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων** (πρβλ. ΣτΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.). [..]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους. ...».

Επειδή η προσφεύγουσα εν προκειμένω ισχυρίζεται ότι η ύπαρξη ή μη έγγραφης συμφωνίας για τη σύναψη σύμβασης δανείου δεν επιδρά στο κύρος της, ενώ, το ίδιο ισχύει και ως προς την τήρηση ή μη της υποχρέωσης συμπερίληψης και δήλωσης του δανείου στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος, επικαλούμενη αποφάσεις της Δ.Ε.Δ. (αποφ 2211/2018, 1761/2019).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/2019), ορίζεται στο **άρθρο 171**, ότι : « 1.Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο

όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά.

2. Η χρονολογία των ιδιωτικών εγγράφων καθίσταται βέβαιη για τους τρίτους μόνο όταν αυτά θεωρηθούν από συμβολαιογράφο ή από άλλον αρμόδιο κατά το νόμο δημόσιο υπάλληλο. Αλλιώς, ως βέβαιη χρονολογία τους θεωρείται εκείνη του θανάτου ενός από αυτούς που τα έχουν υπογράψει ή η χρονολογία του δημόσιου εγγράφου στο οποίο τυχόν μνημονεύεται κατά τα ουσιώδη μέρη το περιεχόμενό τους ή εκείνη της επέλευσης γεγονότος που καθιστά κατ' ανάλογο τρόπο αναμφισβήτητη τη χρονολογία τους.

3. Κατά τα λοιπά το περιεχόμενο των δημόσιων εγγράφων, καθώς και όλο το περιεχόμενο των ιδιωτικών, εκτιμάται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 148».

Επειδή με το με αρ. πρωτ. 1020969/405/A0012/28.3.2007 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών, επισημαίνονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«...3. Περαιτέρω για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου από τυχόν εικονικές συμβάσεις δανείων, οι διατάξεις των άρθρων 445 και 446 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζουν ότι **τα ιδιωτικά έγγραφα απαιτούν βέβαιη χρονολογία και συνεπώς αποδεικτική δύναμη, εφόσον θεωρηθούν από συμβολαιογράφο ή άλλο δημόσιο υπάλληλο αρμόδιο κατά νόμο.**

Επειδή, περαιτέρω, κατά την διάταξη του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 υπό τον τίτλο "βελτίωση σχέσεων κράτους - πολίτη και καταπολέμηση της γραφειοκρατίας", γεγονότα ή στοιχεία που δεν αποδεικνύονται με τα αναφερόμενα στο νόμο αυτό έγγραφα, μπορεί να αποδεικνύονται ενώπιον κάθε αρχής ή υπηρεσίας του δημοσίου τομέα με υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου. Από την διατύπωση της διατάξεως αυτής, σε συνδυασμό και προς τον σκοπό της, όπως εμφανίζεται και στον τίτλο της, συνάγεται ότι αυτή δεν εφαρμόζεται κατά την ενώπιον των δικαστηρίων, αποδεικτική διαδικασία, επί της οποίας τυγχάνουν εφαρμογής οι ειδικές περί αποδείξεως διατάξεις του Κ.Πολ.Δ. και συνεπώς η κατά την διάταξη αυτή υπεύθυνη δήλωση δεν αποτελεί επιτρεπτό αποδεικτικό μέσο (Ολ.Α.Π.8/1987).

Επειδή εξάλλου, όπως έχει κριθεί με την υπ' αριθμ. 174/2018 Απόφαση του ΣτΕ (σκέψη 8): «8. Επειδή, με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι η κρίση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σύμφωνα με την οποία, προς αποδοχή του νομικού χαρακτηρισμού των ανωτέρω σχέσεων ως δανείων, απαιτείται έγγραφο συμφωνητικό με βέβαιη χρονολογία (αναφορικά με αμφότερες τις καταθέσεις και) καθώς και η κρίση της ότι το ποσό του χορηγηθέντος προς τον δανείου δεν περιελήφθη στη φορολογική δήλωση του αναιρεσείοντος ως τεκμήριο κατ' άρθρο 17 περ. δ του Κ.Φ.Ε. εξηνέχθησαν κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 48 παρ. 3 του Κ.Φ.Ε., δεδομένου ότι α) κατ' άρθρα 158 και 806 επ. [ΑΚ](#), για τη σύμβαση του δανείου δεν απαιτείται έγγραφος τύπος, πολύ περισσότερο σε επίπεδο φιλικών και

οικογενειακών σχέσεων, β) κατά την ΠΟΛ 1033/2013 ελέγχεται το πραγματικό γεγονός της χορήγησης δανείου, δυνάμενο να αποδειχθεί με ένορκη βεβαίωση του οφειλέτη, γ) κατά την ΠΟΛ 1095/2011 το δάνειο αναγνωρίζεται ως νόμιμη αιτία προέλευσης των ελεγχόμενων ποσών και επί μη καταβολής τελών χαρτοσήμου, τα οποία καταλογίζονται από τον έλεγχο, δ) η οικονομική δυνατότητα του αναιρεσειόντος να χορηγήσει δάνειο ήταν αναμφισβήτητη, με αποτέλεσμα να παρέλκει το εάν αυτό δηλώθηκε στη δήλωση φόρου εισοδήματος ως στοιχείο τεκμηρίου, τέλος ε) η αναγνώριση της ύπαρξης άτυπου δανείου συνεπάγεται ότι δεν θεμελιώνεται η έννοια της προσαύξησης περιουσίας. Προς θεμελίωση του παραδεκτού του λόγου, ενόψει της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 53 του π.δ. [18/1989](#), διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι αναφορικά με τον χαρακτηρισμό επιστροφής άτοκου δανείου ως δήθεν προσαύξησης περιουσίας κατ' άρθρο 48 παρ. 3 του Κ.Φ.Ε. και ως αιτίας επιβολής προστίμου του Κ.Β.Σ. κατ' άρθρο 5 του ν. 2523/1997 δεν υφίσταται νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με το "πότε και πώς στοιχειοθετείται μια τέτοια περίπτωση". Με τον λόγο, όμως, αυτόν πλήττεται η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και συγκεκριμένα αμφισβητείται η ορθότητα της κρίσης του δικάσαντος διοικητικού εφετείου όσον αφορά την εκτίμηση των αποδείξεων και την ουσία της υπόθεσης και ειδικότερα της, ύστερα από συνεκτίμηση των προαναφερθέντων στοιχείων, κρίσης αυτού ότι δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω ότι οι ένδικες καταθέσεις αφορούσαν σε εξόφληση συμβάσεων δανείων, η σύναψη των οποίων δεν προέκυπτε ούτε από δήλωσή τους στις δηλώσεις φόρου εισοδήματος του αναιρεσειόντος (για τον) και της συζύγου του (για την) ούτε από έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, ενόψει και των γενομένων δεκτών από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (σκέψη 13 αυτής) περί της αποδεικτικής ισχύος των ιδιωτικών εγγράφων και της βέβαιης ή μη χρονολογίας αυτών όχι ως στοιχείου κύρους, αλλά ως στοιχείου που επηρεάζει την αποδεικτική βαρύτητα των εγγράφων. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος».

Επειδή οι επικαλούμενες αποφάσεις της Δ.Ε.Δ. αλυσιτελώς προβάλλονται εν προκειμένω, καθώς αυτέςπραγματεύτηκαν το ζήτημα της επιβολής τέλους χαρτοσήμου επί ήδη κριθέντων ως άτυπων συμβάσεων δανείων και δεν δύναται να συσχετιστούν με την υπό κρίση περίπτωση.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση η προσφεύγουσα επικαλείται ότι το συνολικό ποσό των 87.000,00 €, το οποίο συνιστά προϊόν άτοκου δανείου (χρηματικής διευκόλυνσης) που της χορήγησε ο, ενόψει σοβαρών οικονομικών και οικογενειακών προβλημάτων που αντιμετώπιζε κατά το έτος 2014. Προς τεκμηρίωση του ως άνω ισχυρισμού, προσκόμισε σχετική έγγραφη συμφωνία (σχετικό 6), καθώς και υπεύθυνη δήλωση του τελευταίου στην οποία βεβαιώνεται η χορήγηση άτοκου δανείου και η μερική εξόφλησή του.

Επειδή η ανωτέρω σύμβαση δανείου έχει αφενός ημερομηνία την 10/01/2015, δηλαδή, μεταγενέστερη ημερομηνία από εκείνη των εξεταζόμενων πιστώσεων και αφετέρου δεν έχει

θεωρηθεί από συμβολαιογράφο ή από άλλον αρμόδιο κατά το νόμο δημόσιο υπάλληλο, δεν έχει την κατά το άρθρο 171 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αποδεικτική βαρύτητα και ως εκ τούτου, ο προβαλλόμενος ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος και αναπόδεικτος.

Επειδή σε κάθε περίπτωση, η επίκληση ενός πραγματικού γεγονότος δεν αρκεί από μόνη της, αλλά ο συναλλασσόμενος οφείλει να το αποδεικνύει με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα, ενώ επικαλείται αυξημένες ιατρικές δαπάνες που πραγματοποίησε σε προγενέστερα έτη από αυτό του ελέγχου, ωστόσο δεν προσκόμισε κανένα παραστατικό ιατρικών εξόδων. Επιπλέον από το πληροφοριακό σύστημα φορολογίας εισοδήματος του TAXISNET, προκύπτει ότι στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των οικονομικών ετών 2011, 2012, 2013 και 2014 και στους αντίστοιχους κωδικούς 051 και 052 (έξοδα ιατρικής, νοσοκομειακής και φαρμακευτικής περίθαλψης) δε δηλώθηκαν ποσά ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης.

Επειδή η προσφεύγουσα ομοίως επικαλείται αποπληρωμή δανείων, τα οποία είχε λάβει, πάλι σε προγενέστερα έτη, από τρίτους. Δεν προσκομίστηκε κάποιο αποδεικτικό από το οποίο να προκύπτει πως είχε λάβει δάνεια από τρίτους, ούτε πως τα χρήματα που έλαβε από τον κ. τα χρησιμοποίησε για την αποπληρωμή αυτών των δανείων. Εξάλλου η ελεγχόμενη είχε την υποχρέωση σε περίπτωση λήψης δανείου να αναγράψει το ποσό αυτό στην δήλωση φορολογίας εισοδήματος (κωδικοί 781-782). Επιπλέον, η αποπληρωμή του δανείου αποτελεί τεκμήριο για τον λήπτη του δανείου και οφείλει να αναγράψει το ποσό αυτό στην δήλωση φορολογίας εισοδήματος (κωδικοί 727-728). Από το σύστημα taxis προκύπτει πως στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που συνυπέβαλε με τον σύζυγο της για το φορολογικό έτος 2014, όπως και τα προηγούμενα και επόμενα έτη, δεν έχουν δηλωθεί ποσά για λήψη δανείων, αλλά ούτε και για αποπληρωμή δανείων.

Ως προς τον ισχυρισμό της ότι μέχρι σήμερα κατάφερε να επιστρέψει στον κ. ποσό περίπου 20.000,00 € και συνεχίζει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να αποπληρώσει το σύνολο του δανείου, από το σύστημα taxis προκύπτει πως στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε ο κ. για το ελεγχόμενο έτος 2014, όπως και για τα επόμενα έτη, δεν έχει δηλώσει ποσά για χορήγηση δανείου, αλλά ούτε και για εξόφληση (επιστροφή) ποσών δανείου. Τέλος, δεν προσκομίσθηκαν τραπεζικά παραστατικά από τα οποία να προκύπτουν οι καταβολές της προσφεύγουσας προς τον κ., ή αντίγραφα των τραπεζικών extrait του λογαριασμού των αντισυμβαλλόμενων προσώπων, από τα οποία να προκύπτει η καταβολή/κατάθεση του επιστραφέντος ποσού σε λογαριασμό του δανειστή.

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει τον ισχυρισμό της ότι οι υπό κρίση πιστώσεις αποτελούν άτοκο δάνειο (χρηματική διευκόλυνση) που της χορήγησε ο κος ως στενός οικογενειακός της φίλος, αφού δεν προσκομίζει ανταποδεικτικώς στοιχεία, τα οποία θα έθεταν σε

αμφισβήτηση τα αποτελέσματα του διενεργηθέντος ελέγχου. Αντιθέτως, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 6/3/2020 έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 5/6/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση (ταυτίζεται με της φορολογικής αρχής):

Εισόδημα

Η υπ' αριθμ./.../6-3-2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης

Ποσό καταλογισμού : **39.759,94 €**

Δίνεται εντολή στο αρμόδιο όργανο να κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.